

15-08-2020 ΟΡΘΡΟΣ

† Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς
ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος α'. (ἐκ γ')

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλα-
ξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη,
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.
Ὦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τίς ἢ παροῦσα ἔ-
ορτή; Ἦν ἀνύμνησα φύσιν, ἐν τῷ βιβλί-

ῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα
καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς
τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς,
ἄνευ σποράς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο
χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ
νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι· Χαῖρε, ἡ με-
ταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεια.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.
Ὦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀπο-
στόλων, ἡθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κη-
δεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄ-
χραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύ-
μνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη,
τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφη-
μοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ὦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπο-
ρος· ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄ-
φθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν,
συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπεί-
ρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς
δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζου-
σα; Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη· * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, * καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ * ἔ-
σεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίω Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται,
* καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνε-
ται, * τῇ τριαδικῇ μονάδι * ἱεροκρυφί-
ως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, * ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα, * ἅπασαν
τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
ση γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίδς)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε, καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ
λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός
σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πά-
ση γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύρι-
ον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀινεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆ-
ναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐ-
αγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκε-
τεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· **Σ**οφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· **Ε**ιρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· **Ε**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49,
56).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐ-
αγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.*

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα
Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο
τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν
ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας,
ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐ-
τῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ
Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγά-
λῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναι-
ξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλί-
ας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ
ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου
γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ
σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέ-
φος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.
Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ
Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ· Μεγαλύνει
ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε
τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί
μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνω-
σιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ
τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενε-
αί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε
δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς,
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν Ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Γοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό,**
ἢ τὸ ἐξῆς, ὡς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει.

Ταῖς τῆς Παναχράντου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.
Ἦχος πλ. β' Βύζαντος.

Σπῆχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὅτε ἡ Μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἡὔρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην, τρόμῳ ἑώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ

σκήνει, θάμβει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος
σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθέने, ὁ-
ρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν
ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι,
ἐν ᾗ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀ-
πόλαυσις. Ἀλλ' ὦ ἄχραντε, ἰκέτευε ἐ-
κτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σώ-
ζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κ**ύριε,
ἐλέησον (ιβ'). **Ε**λέει καὶ οἰκτιρμοῖς...
Αμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἴτα ᾠάλλονται οἱ δύο Κανόνες·

ὁ α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν

Κανὼν πρῶτος,

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ
εὐκλεὲς Παρθέने μνήμη σου, πάντας
συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πι-
στούς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χο-
ρῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῷ ἄδοντας
Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.
(δψ)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβά-
μων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω
δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πλη-
θὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστη-
σαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοὺ τὴν
σεπτὴν, Παρθέने μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς
φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κηρύσσασα· ὅμως μι-
μουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν,
ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσε-
ως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ,
ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Πόημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσε-
ται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ
Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαι-
δρῶς πανηγυρίζων· καὶ ἄσω γηθόμενος
ταύτης τὴν Κοίμησιν. (δψ)

Τροπάρια.

Δόξα.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ
Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλα-
λάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεο-
τόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, διαβιβάζεται.

Καὶ νῦν.

Αξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέ-
ξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεῖα σκηνώ-
ματα· καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραι-
σμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασι-
λεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Η δημιουργική, καὶ συνεκτική τῶν ἀ-
πάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλι-
νῇ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήρι-
ξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀ-
γίοις ἀναπαυόμενος.

Η δημιουργική, καὶ συνεκτική...

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ
Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ
κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικύαις ἤπτον-
το χερσί, δόξῃ ἀπαστράπτουσιν, ὡς
θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζω-σα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ...

Τροπάρια.

Δόξα.

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν ἔξοδον διή-νυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θεῖαν ἐ-νυπόστατον.

Καὶ νῦν.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕ-ψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σι-ὼν ἠπεύγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λει-τουργήσοντες.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ὡχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεο-τόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ἠυδό-κησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προ-στασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰκεσί-αις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶ-μέν σοι· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὁ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ὡχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτό-κον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπί-δα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὥς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρ-θενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτὴρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς, τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτή-σεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταί-σχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς σε-βασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδό-ξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀει-παρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτει-ραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκό-τος.

Ζῇ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ἦς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐ-λέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται

ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

ᾠδὴ α'. ᾠχὸς α'.

Πεποικιλμένη * τῇ θείᾳ δόξῃ * ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, * Παρθέने, μνήμη σου * πάντας συνηγάγετο * πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, * ἐξαρχούσης Μαριὰμ * μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, * τῷ σῶ ἁ-δοντας μονογενεῖ. * Ἐνδόξως ὅτι δεδό-ξασται.

ᾠδὴ γ'.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀ-πάντων * Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, * ἀ-κλινῇ, ἀκράδαντον * τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, * Χριστέ. * μόνος γὰρ εἶ ἅγι-ος, * ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαύομενος.

ᾠδὴ δ'.

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα * τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν * τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, * φέγγος ἀστραπῆς σου * εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι. * καὶ φω-νεῖ σοι ἄβυσσος * ἐν ἀγαλλιᾷσει. * Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ε'.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος * τῶν ἀ-ρετῶν σου, Χριστέ, διηγῆσομαι. * ἐξ αἰ-δίου γὰρ δόξης συναΐδιον * καὶ ἐνυπό-στατον λάμπας ἀπαύγασμα, * παρθενι-κῆς ἀπὸ γαστρούς, * τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ * σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ στ'.

Ἀλιον, ποντογενές, * κητῶν ἐντόσθιον πῦρ * τῆς τριημέρου ταφῆς σου * τι προεικόνισμα, * οὗ Ἰωνᾶς ὑποφύτης ἀ-ναδέδεικται. * σεσωσμένος γάρ, ὡς καὶ προὑπέπωτο, * ἀσινὴς ἐβόα. * Θύσω σοι μετὰ φωνῆς * αἰνέσεως, Κύριε.

ᾠδὴ ζ'.

Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρὶ * θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος * τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, * τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, * θεοπνεύστῳ λο-γικῇ * τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ * ἀντιφθεγγόμενος * μουσικοῖς ὀργάνοις * ἐν μέσῳ φλογός. Ὁ δεδοξασμένος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογη-τὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Ἀינוῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυ-ψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, * δυσσε-βεῖς δὲ καταφλέγουσαν * ἄγγελος Θεοῦ * ὁ πανσθενὴς ἔδειξε παισί. * ζωαρχι-κὴν δὲ πηγὴν * εἰργάσατο τὴν Θεοτό-κον, * φθορὰν θανάτου * καὶ ζωὴν βλυ-στάνουσιν τοῖς μέλπουσι. * Τὸν δημι-ουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν * οἱ λελυτρω-μένοι * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος. Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπυχολογεῖται.

ᾠδὴ θ'. ᾠχὸς α'.

Ἀί γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ εἰρμός.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθέने ἄχραντε. παρθενεύει γὰρ τό-κος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θά-νατον ζῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Ἀί γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον· τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· Δεῦρο σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον σῶμά σου, μετὰ δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· Εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁχος δ' Ὑμεγαλυνάριον,

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ εἰρμός.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ, ἁγίων νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίνον, ὅρει τοῦ ζώντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἀγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δόξα.

Δεῦτε οἱ πιστοί, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς Θεομήτορος, καὶ περιπτυσώμεθα, καρδίας χεῖλη ὄμματα μέτωπα, εὐλικρινῶς προσάπτοντες· καὶ ἄρυσώμεθα, ἱαμάτων, ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀεννάου βλυστάνοντα.

Καὶ νῦν.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μητερ τοῦ ζώντος Θεοῦ· καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι· τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην, ἄφεςιν τοῖς μέλλουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι * μακαρίζομέν σε * τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι * ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε * παρθενεύει γὰρ τόκος * καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. * Ἡ μετὰ τόκον παρθένος * καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, * σῶζοις ἀεὶ, * Θεοτόκε, * τὴν κληρονομίαν σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Ὁχος γ'.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

(ἐκ γ')

ΑΙΝΟΙ
ᾠχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Σπυχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ' ρμθ') καί·
Ἰστώμεν Σπύχους δ' καὶ ψάλλομεν Σπυχὴν ἀπρο-
σόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.
ᾠχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὥδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρί, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Εκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομιῆτορ Θεόνυμφε.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητερ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν, τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, Παρθένε Μητερ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν

τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχὸς α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ Διάκονος τὰ εἰρηνικά

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠχὸς β'. (Ἐκλογὴ).

Σπῆχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Σπῆχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·*

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β. ᾠδὴ β. (Ἐκλογή).

*Σπῆχ. α. Ἀ*γαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
(*πστ' 2*)

Ἐῷσον ἡμᾶς, Ὑῖὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊ-
α.

*Σπῆχ. β. Δ*εδοξασμένα ἐλάληθη περὶ
σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (*πστ' 3*)

Ἐῷσον ἡμᾶς, Ὑῖὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις ...

Σπῆχ. γ. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς
τὸν αἰῶνα. (*μζ' 9*)

Ἐῷσον ἡμᾶς, Ὑῖὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις ...

*Σπῆχ. δ. Τ*οῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐ-
φραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε
τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (*με' 5*)

Ἐῷσον ἡμᾶς, Ὑῖὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Ὑῖὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
* ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξά-
μενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν *
σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου *
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως
ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατή-
σας, * εἰς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·*

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ. ᾠδὴ α. (Ἐκλογή).

*Σπῆχ. α. Ἐ*τοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός,
ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ
ἐν τῇ δόξῃ μου. (*ρζ' 2*)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Σπῆχ. β. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ πε-
ρὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (*ριε' 3*)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Σπῆχ. γ. Ὡ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ
δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου,
διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (*ριε' 7*)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β.

*(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ
εἰσοδικόν).*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-
μεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Ὑῖὲ Θεοῦ, ὁ
ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ α.

Ἐν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλα-
ξας. Ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ
κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ
ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη,
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ β. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτό-
κον * καὶ προστασίαις * ἀμετάθετον
ἐλπίδα * τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκρά-
τησεν * ὥς γὰρ ζωῆς μητέρα * πρὸς
τὴν ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰκή-
σας ἀειπάρθενον.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιππησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Στίχ. **Ὅ**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι ἐυρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς θ' ὧδ' ἡς τοῦ ἀ' κανόνος. ᾠχος α'.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Κοινωνικόν. ᾠχος δ'.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. ᾠχος β'.

ᾠχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν
δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν
ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων·
τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην
τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην
σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. ᾠχος β΄

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. *(τρίς)*

Ἀπόλυσις